

NAOBCINAĆ (1) *vb pf*

part praet act naobcinâwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Obciąć wiele (z subiektywnym odczuciem wielości) [czego (pl) z czego]: Tedy wŹyŹcy náporząd ná obcinawŹy gáŹęzi z drew [ramos de arboribus praecedentes] íŹli zá Pánem á Kxiążęciem twym. Leop Iudic 9/49.

Formacje współrdzenne cf CIAĆ.

KW